

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

לפני כבוד השופט דורון חסדאי

דוד ביטון
ע"י ב"כ עו"ד לירון פרמינגר

המבקש

נגד

זר. פור. יו (2000) בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד תמר קרת

המשיבה

1

פסק דין

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

לפניי בקשה לאישור הסדר פשרה בהתאם לסעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות") אשר במסגרתה נטען כי המשיבה, זר. פור. יו (2000) בע"מ (להלן: "המשיבה"), הפרה את הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב 1982 (להלן: "חוק התקשורת") עת היא שלחה ללקוחותיה מסרונים אשר מהווים "דבר פרסומת" וזאת מבלי שקיבלה את הסכמתם לכך, וכן שלחה מסרונים מבלי שצוין בהם כי הם מהווים "דבר פרסומת" בהתאם לאמור בחוק התקשורת.

בקשת האישור וטענות הצדדים במסגרת בקשת האישור

1. ביום 16.4.2019 הגיש ד"ר דוד ביטון (להלן: "המבקש") תובענה ייצוגית וכן בקשה לאישור התובענה כייצוגית נגד המשיבה.
2. על פי הנטען בבקשת האישור המשיבה היא חברה בע"מ אשר עוסקת במכירת זרי פרחים ומוצרים נלווים ונחשבת לחברה הגדולה ביותר בארץ בתחומה. היא מפעילה את אתר האינטרנט www.zer4u.co.il. כמו כן מפעילה המשיבה מועדון לקוחות. כחלק מהליך רכישת המוצרים לקוח יכול להירשם לניוזלטר של המשיבה.
3. לטענת המבקש הוא הזמין בעבר פרחים מהמשיבה באמצעות אתר האינטרנט אולם הקפיד שלא לסמן את האפשרות לעניין הסכמתו לקבלת הודעות פרסומיות. יחד עם זאת ביום 25.12.2018 בשעה 10:23 שלחה לו המשיבה דוא"ל פרסומי עם מבצעי רכישה לקראת השנה החדשה. ההודעה נשלחה לכתובת davidandrb@mail.tau.ac.il.
4. לטענת המבקש עוד באותו יום (25.12.2018 בשעה 10:51) שלח למשיבה מכתב דרישה במסגרתו דרש את הפסקת משלוח הודעת הפרסומת. לאחר שלא התקבל כל מענה שלח הודעת תזכורת נוספת. להודעה זו צירף המבקש צילום מסך של החשבון שלו באתר המשיבה, כאשר לטענתו עולה מצילום המסך כי מעולם לא נרשם לרשימת הדיור.
5. המבקש טען כי יש בהודעות להוות "דבר פרסומת", שכן אולם הם לא נושאים את המילה "פרסומת" אך זה עולה מתוכן ההודעות. המבקש הפנה להודעת נוספת ששלחה המשיבה ביום 30.12.2019. ביום 6.1.19 פנה המבקש למשיבה בהודעה נוספת במסגרתה ציין כי בהיעדרה של תגובה הוא מתכוון להגיש תביעה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

6. הוסיף המבקש וציין כי הוא מצא שהוא אינו היחיד שמתלונן בעניין וזאת בעקבות פרסום בעמוד הפייסבוק שלו, שם ביקש לדעת האם אנשים אחרים קיבלו הודעות מסוג זה מהמשיבה. לאחר שהבין לטענתו כי אין המדובר בעניין פרטני, הוא החליט לפנות לייעוץ משפטי לצורך בחינת אפשרות הגשת תובענה ייצוגית. בהמשך ביום 24.1.2019 פנה בא כוח המבקש למשיבה.
7. במענה לפנייה, זימנה באת כוחה של המשיבה את בא כוח המבקש לפגישה. במהלך הפגישה טענה המשיבה כי ההודעה האמורה נשלחה עקב תקלה מערכתית. הצדדים ניהלו מו"מ שלא צלח, ומכאן שהוגשה בקשת האישור.
8. לטענת המבקש עילות התביעה הן בין היתר: סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת שכן במועד משלוח דברי הפרסומת המשיבה לא החזיקה הסכמה מפורשת מראש של הנמען.
9. בית המשפט התבקש לאשר את ניהול התובענה בשם הקבוצה הבאה: **"כל מי שקיבל מאת המשיבה ב-7 השנים שלפני הגשת בקשת האישור ובמהלך ניהול ההליך, דברי פרסומת ואשר: 1. אין בידי המשיבה אישור בכתב למשלוח דברי פרסומת לנמען ו/או 2. אין אפשרות לנמען לתת הודעת סירוב בדרך בה שוגר דבר הפרסומת כנדרש על פי סעיף 30א לחוק התקשורת ו/או 3. דבר הפרסומת אינו עומד בדרישות הצורניות הקבועות בהוראות סעיף 30א לחוק התקשורת"**.
10. המבקש העמיד את נזקו האישי על סך של 150 ₪ אשר מורכב מנזק בלתי ממוני בלבד, וזאת בגין עוגמת הנפש, הטרדה, הפגיעה בפרטיות, ואי הנוחות שנגרמו לו. באשר לנזק לקבוצה נטען כי הוא אינו ניתן להערכה בשלב זה אך מצוי בסמכותו של בית המשפט.
11. במסגרת בקשת האישור התבקש בית המשפט ליתן צו מניעה האוסר על המשיבה לשגר הודעות המעודדות הוצאת כספים למי שלא אישר זאת בכתב ומראש ו/או לאחר קבלת הודעות סירוב מאת הנמען. כמו כן התבקש בית המשפט לפסוק פיצוי לטובת הקבוצה, בין בהשבה ובין באמצעות מנגנון חילופי.
12. **המשיבה** הגישה תשובה מטעמה במסגרתה טענה כי יש להורות על דחיית בקשת האישור. בפתח התשובה טענה המשיבה כי ביום 25.12.2018 בשעה 23:10, לרגל השנה האזרחית נשלחה הודעת מייל ללקוחות החברה. בין היתר ההודעה נשלחה למבקש למרות שהוא לא אישר קבלת דברי פרסומת. 28 דקות לאחר מכן כבר שלח המבקש מכתב דרישה מפורט עם דרישה לקבלת פיצוי בסך של 1,000 ₪ בתוך 7 ימים.
13. לאחר חמישה ימים נוספים הודיע המבקש כי באם לא ישולם הפיצוי תוך יומיים הוא יגיש תביעה. כעבור חודש הגיע מכתב מב"כ המבקש. המכתב נענה בהזמנה לפגישה. במסגרת הפגישה הובהר לב"כ המבקש כי משלוח ההודעה האמורה נבע כתוצאה מטעות אנוש נקודתית של עובדת שפעלה בניגוד להנחיות ומאז גם הופסקה עבודתה בחברה.
14. כמו כן נמסר לב"כ המבקש מספרם המשוער של כל מקבלי ההודעה, כאשר הוסבר כי בין הנמענים גם כאלה אשר הביעו את הסכמתם לקבל דבר פרסומת, וגם כאלה שכלל לא פתחו את ההודעה. כמו כן נדונו סכומי הפשרה המשמעותיים שדרש המבקש. הצדדים ניהלו מו"מ ולאחר שהתגלו פערים, הוגשה בקשת האישור. עוד טענה המשיבה כי לימים התברר כי במהלך שנת 2019 הגיש המבקש 11 בקשות לאישור תובענה ייצוגית בגין דברי פרסומת שנשלחו לו ללא קבלת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

- 1 הסכמתו. יש באמור כדי להעיד כי המקור להגשת בקשות מסוג זה הוא עשיית עושר ולכן יש להורות
2 על דחיית הבקשה.
- 3 15. באשר למשיבה, היא עוסקת במכירת זרי פרחים ומוצרים נלווים. בעת ביצוע הזמנה הלקוח
4 מוסר את הפרטים הנדרשים. במהלך ההזמנה נשאל הלקוח האם הוא מאשר קבלת דיוור ומבצעים,
5 כאשר לטענת המשיבה אין עליה חובה בדיון לשאול זאת. במידה והלקוח מסמן אפשרות זו, הוא
6 מסומן במערכת כלקוח שניתן לשלוח אליו דברי פרסומת.
- 7 16. המשיבה טענה כי בעוד לפי סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת, לא נדרשת הסכמה פוזיטיבית
8 למשלוח דברי פרסומת, הרי שמדיניות המשיבה היא לשלוח הודעות רק ללקוחות אשר אישרו באופן
9 פוזיטיבי קבלת מידע פרסומי. כמו כן בכל עת יכול גם הלקוח לפנות למשיבה ולבקש כי שמו יוסר
10 מרשימת הדיוור. גם בפרסומת אשר נשלחת קיים קישור להסרה מיידית מרשימת התפוצה כאשר
11 כלל האמור מפורט בתקנון המשיבה. כמו כן האמור מפורט במדיניות הפרטיות של המשיבה.
- 12 17. הוסיפה המשיבה וטענה כי היא מכבדת את פרטיות לקוחותיה ודואגת לשמור על המידע
13 הפרטי שלהם. פרטי הלקוחות נשמרים על גבי שרתים מאובטחים כאשר כתובת הדוא"ל לא
14 מועברת לצדדים שלישיים למעט לספק חיצוני שבאמצעותו נעשה דיוור ההודעות. כמו כן המשיבה
15 מעבירה לעובדיה הדרכות דו שנתיות שעוסקות באבטחת מידע.
- 16 18. לעניין מערך דיוור ההודעות של המשיבה נטען כי הגישה לנתונים רוחביים של לקוחות
17 המשיבה נתונה רק לעובדי מחלקת הדיגיטל והשיווק. כך טרם שלחת ההודעות ללקוחות המשיבה,
18 על העובדים להפיק דו"ח לקוחות עדכני לפי חתך הלקוחות אליו ממוען הדיוור. הדו"ח מסווג על
19 ידי העובדים כדי להוריד את פרטי הלקוחות שביקשו שלא לקבל פרסומת. לאחר מכן העובדים
20 נדרשים לוודא באופן ידני כי הדו"ח אכן כולל רק את הלקוחות שנתנו את הסכמתם. בסופו של
21 תהליך שולח עובד המחלקה את הדוח הסופי ואת רשימת הכתובות לספק חיצוני ששולח את
22 ההודעות. לטענתה אופן הפעולה האמור הוכיח את עצמו כן החל מיום כניסתו לתוקף של סעיף 30א
23 לחוק התקשורת ועד למתואר בבקשת האישור לא נשלחו הודעות ללקוחות שסירבו לקבל דברי
24 פרסומת וכי לא התקבלו תלונות מלקוחות.
- 25 19. באשר לנטען בבקשת האישור, בסוף חודש אוגוסט 2018 התקבלה לעבודה אצל המשיבה
26 עובדת חדשה שהייתה אחראית בין היתר למועדון הלקוחות של המשיבה. במסגרת עבודתה היא
27 ריכזה את פעילות משלוח ההודעות למועדון הלקוחות. טרם תחילת עבודתה הודרכה העובדת על
28 ידי בכירה במשיבה ונראה היה כי העובדת הבינה את החשיבות שבביצוע סדר הפעולות לעניין הפקת
29 הדוח.
- 30 20. לטענת המשיבה הובהר והודגש בפני העובדת כי מדיניות המשיבה היא כי אסור שהודעות
31 פרסומיות יגיעו ללקוחות אשר לא אישרו את קבלתם. ביום 25.12.2018 בשעה 10:23 נשלחה
32 ההודעה, כאשר התברר כי היא נשלחה גם ללקוחות אשר לא נתנו הסכמתם. לטענת המשיבה
33 במסגרת ההודעה הוצעה הטבה נוספת בדמות 5% ברכישה מוקדמת לקראת השנה האזרחית
34 החדשה, כאשר המדובר בהטבה שלא הייתה בכוונת המשיבה להעניק לכלל לקוחותיה. לטענת
35 המשיבה בירור שערכה העלאה כי האירוע נגרם בשל טעות אנוש. התברר כי העובדת לא סיננה את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

- רשימת הלקוחות והעבירה לספק חיצוני את כתובת הדוא"ל של לקוחות שגם ביקשו לא לקבל
דיור. לא הייתה לה כוונה לכך והיא גם לא הונחתה לפעול כך. עוד ציינה המשיבה כי העובדת לא
ידעה להסביר כיצד אירעה הטעות. בעקבות הבירור שנערך נחסמה הגישה לשימוש במערכות מידע.
עשרה ימים לאחר תקלה על רקע סיכום בין הצדדים התפטרה העובדת. מאותו מועד הוחלט כי
מנהל אתר האינטרנט של המשיבה הוא זה שיעביר את רשימת הכתובת לספק החיצוני לצורך
משלוח. נתוני התקלה צורפו לתשובת המשיבה במעטפה סגורה.
21. מהנתונים עולה כי מתוך כלל הלקוחות שנחשפו להודעה, 957 לחצו על קישור בהודעה
ונכנסו לאתר, ו-74 הזמנות בוצעו דרך הקישור האמור. מתוך כלל הלקוחות שכביכול נחשפו להודעה
2,105 ביקשו להיות מוסרים מרשימות התפוצה. רק שניים התלוננו, המבקש ואדם נוסף.
22. לעניין המבקש הרי ש-28 דקות בלבד לאחר שקיבל את ההודעה, שלח המבקש דרישה
לפיצוי. לטענת המשיבה יש בכך כדי להעיד כי היה לו מכתב "מוכן" וכי תביעות מסוג זה מהוות
עבורו מקור פרנסה.
23. בשים לב לעובדה כי מדובר בתקלה נקודתית, כאשר ידוע היטב למבקש כי בעבר הוא לא
קיבל מהמשיבה הודעות פרסומת הרי שאין כל הצדקה וכל אינטרס ציבורי לחייב את המשיבה
להעשיר את כיסו של המבקש. עוד טענה המשיבה כי בעקבות סירובה לשלם סכומים החורגים קנה
מידה סביר, הוגשה בקשת האישור בשם קבוצה שלא קיימת. בהתאם הרי שגם לא מתקיימים
התנאים לאישור תובענה ייצוגית.
24. המבקש הגיש את תגובתו לתשובת המשיבה. לטענת המבקש הלכה למעשה המשיבה מודה
כי אין לה הגנה ממשית נגד התביעה וכי היא אינה מחזיקה באישורו של המבקש לקבלת מסרים
פרסומיים. בעוד המשיבה ציינה כי כאשר משתמשים נכנסים לאתר הם צריכים לסמן באופן
אקטיבי האם הם מסכימים לקבל מסרים פרסומיים מאת המשיבה או לא, הרי שבעניין המבקש
היא הודתה במפורש כי הוא סירב לקבל מסרים פרסומיים.
25. עוד עולה מתשובת המשיבה כי היא מחזיקה במאגר נתונים רחב מאוד הכולל גם את פרטי
קשר של נמענים אשר לא מסרו אישורם לקבלת מסרים פרסומיים מאת המשיבה ומאשרת כי
הודעת הפרסומת שנשלחה למבקש, נשלחה גם לרשימה גדולה זו.
26. יש אף לדחות את הטענה לעניין טעות אנוש. אין בטענה זו כדי להוות הגנה כלפי קבוצה של
עשרות אלפי נמענים אשר קיבלו את ההודעה בעל כורחם ומבלי שאישורו משלוח הודעות שכאלה.
כמו כן אין להתעלם מכך שהמשיבה בחרה להסתיר את זהותה של אותה עובדת אשר ביצעה
לכאורה את הטעות הנטענת כך שאין אפשרות להגיע לחקר האמת ולערוך בירור עובדתי אמיתי
ביחס לאירועים שהתרחשו טרם משלוח ההודעה המפרה. עוד נטען כי המשיבה לא הציגה כל ראיה
לתמוך בטענותיה.
27. עוד טען המבקש כי מבדיקה של מספר מקורות פומביים עולה כי אין המדובר בטעות חד
פעמית החריגה לאופי התנהלות החברה באופן שוטף אלא המדובר ברשלנות או זלזול שיטתי
בלקוחותיה. כמו כן מעיון בעמוד הפייסבוק של המשיבה עולה כי קיימות מאות תלונות על השירות
הרשלני שמספקת המשיבה לקהל הלקוחות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

28. באשר לטענות המשיבה בענייננו, ציין המבקש כי הוא אינו תובע סדרתי ואינו מייצר תביעות. העובדה כי המבקש הסכים לשאת בתשלום של אלפי שקלים אגרה על מנת להגיש את בקשת האישור דגן מעדיה על מחויבותו להליך, לחברי הקבוצה, וכי הוא אינו דואג לכיסו הפרטי כי אם לכלל חברי הקבוצה זאת בנוסף להשקעת הזמן והטרחה שבניהול ההליך.

29. באשר להידברות בין הצדדים טרם הוגשה בקשת האישור ציין המבקש כי לא הוצגה במסגרת הפגישה כל ראייה בקשר עם הטענות המפורטות בתשובת המשיבה, בין היתר לא הוצגה כל ראייה לעניין תקלת אנוש, לא הוצגו נהלי החברה בקשר עם משלוח ההודעות השיווקיות וכן לא הוצגה מדיניות החברה בקשר עם משלוח ההודעות השיווקיות. ראיות אלו אף לא הוצגו עד היום.

30. באשר לטענת המשיבה לעניין קבלת הסכמת הלקוחות למשלוח ההודעות במסגרת הליך הרישום לאתר טען המבקש כי בכך למעשה אישרה המשיבה כי היא אינה מבקשת לפעול בהתאם לחריג הקבוע בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת וכי היא אכן דורשת הסכמה פוזיטיבית מלקוחותיה.

המשך ההליכים

31. ביום 8.12.2019 הגיש עו"ד זיו גלסברג בקשה ליציאה מן הקבוצה. לאחר השלמת טיעוני הצדדים לבקשה זו, הוריתי ביום 13.2.2020 על הוצאתו של עו"ד זיו גלסברג מן הקבוצה. כמו כן ביום 20.1.2020 התקיים דיון קדם משפט במעמד הצדדים. בתום הדיון הסכימו הצדדים לפנות להליך של גישור. בהמשך להסכמת הצדדים, ביום 30.3.2020 הוריתי על מינויו של עו"ד יורם ליכטנשטיין כמגשר בהליך. ביום 14.6.2020 הודיעו הצדדים על סיומו של הליך הגישור. ביום 28.12.2020 הודיעו הצדדים כי הם מקיימים הידברות ביניהם בניסיון להביא לפיתרון המחלוקת מחוץ לכתלי בית המשפט. ביום 16.4.2021 הודיעו הצדדים כי חתמו על הסכם פשרה. ביום 6.5.2021 הגישו הצדדים בקשה לאישור הסדר פשרה.

בקשת הצדדים לאישור הסדר פשרה

32. במסגרת בקשתם לאישור הסדר פשרה ציינו הצדדים כי לאחר משא ומתן ממושך הם גיבשו הסכמות שיש בהן כדי לייתר את המשך הדיון בבקשת האישור, כאשר הסכמות אלה קיבלו ביטוי בהסכם הפשרה.

33. הצדדים הגיעו להסכמות כדלקמן:

33.1. הקבוצה המוסכמת לצורכי הסכם הפשרה הוגדרה כדלקמן: "כל מי שקיבל מאת המשיבה ב-7 השנים שלפני הגשת בקשת האישור ובמהלך ניהול ההליך, דברי פרסומת, ואשר: 1. אין בידי המשיבה אישור בכתב למשלוח דברי פרסומת לנמען ו/או 2. אין אפשרות לנמען ליתן הודעת סירוב בדרך בה שוגר דבר הפרסומת כנדרש על פי סעיף 30א לחוק התקשורת ו/או 3. דבר הפרסומת אינו עומד בדרישות הצורניות הקבועות בהוראות חוק 30א לחוק התקשורת".

33.2. הקבוצה תתחלק לשתי קבוצות משנה כדלהלן: כל מי שקיבל את ההודעה נשוא בקשת האישור ונחשף אליה קרי 20,893 לקוחות (להלן: "תת קבוצה א'") וכל מי שקיבל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

את ההודעה נשוא בקשת האישור ולא נחשף אליה קרי 85,343 לקוחות (להלן: "תת קבוצה ב'"). ההחלטה בדבר החלוקה לקבוצות משנה מסתמכת על דו"ח חברת הדיוור לפיה ניתן לקבוע מי מבין חברי הקבוצה פתח את ההודעה ומי לא.

33.3. כל אחד מחברי תת קבוצה א' יקבל, במסגרת הסכם הפשרה ובתמורה לסילוק מלא וסופי של הטענות, הדרישות והתביעות בקשר עם משלוח ההודעה מושא התובענה, שובר הטבה לקבלת מוצר ממוצרי המשיבה בשווי של 49 ₪ לצרכן. כל אחד מחברי תת קבוצה ב', יקבל במסגרת הסכם הפשרה ובתמורה לסילוק מלא וסופי של הטענות, הדרישות והתביעות בקשר עם משלוח ההודעה מושא התובענה, שובר הטבה לקבל מוצר ממוצרי המשיבה בשווי של 30 ₪ לצרכן.

33.4. בין ההטבות שלהם יהיו זכאים חברי הקבוצה: בלון מיילר 18 + חטיף שוקולד מקס ברנר או 3 חטיפי שוקולד מקס ברנר או מארז קרם ידיים זוגי סבון. מוצרי המשיבה האמורים הם בשווי 30 ₪ לצרכן.

33.5. באשר למוצרים בשווי 49 ₪ לצרכן, תהיה לחברי הקבוצה אפשרות לרכוש פרלן 9 מבית מקס ברנר או ספיישל אדישן אדום יקב שור או למדא בלנד או יקב דלתא. עוד הוסכם כי המשיבה תהיה רשאית לשנות את סוג ההטבה באישור בית המשפט ובלבד שעלות ההטבה לא תפחת מהאמור לעיל. ההטבה היא חנימית לחלוטין ואין כל דרישה ו/או תנאי לקבלתה. קרי חברי הקבוצה לא יצטרכו לרכוש מוצר כלשהו מאת המשיבה על מנת לקבל את ההטבה.

33.6. חברי הקבוצה יוכלו לקבל את ההטבה ללא משלוח וללא כל עלות בכל אחד מסניפיה הפרוסים ברחבי הארץ מנוף הגליל בצפון ועד אילת שבדרום.

33.7. שווי ההטבה לחברי הקבוצה א' עומד על סך של 1,023,757 ₪ ולחברי קבוצה ב' בסך של 2,560,290 ₪ ובסה"כ שווי ההטבה המצרפי לכלל חברי הקבוצה עומד על סך של 3,584,047 ₪. ההטבה תהיה ניתנת לניצול במשך תקופה של 6 חודשים מהמועד הקובע, כאשר תפעול ומימוש ההטבה יהיה באחריות המשיבה בלבד.

33.8. לעניין אופן מימוש ההטבה, לכל אחד מחברי הקבוצה, הזכאים להטבה, תשלח על ידי המשיבה הודעת דוא"ל (בהתאם לנתונים הרשומים במאגר המידע שלה) בתוך 14 ימים מהמועד הקובע, שלא יהיה בה מידע או כל מסר שיווקי, או פרסומי או אחר, זולת הנוסח הבא:

הודעה על הטבה המגיעה לך מחברת זר פור יו בהתאם לתביעה ייצוגית שלום רב,

במסגרת הסדר פשרה שהושג בתביעה בת"צ 37226-04-19 (מחוזי ת"א) ד"ר ביטון נ' זר פור יו (2000) בע"מ בביהמ"ש המחוזי בת"א נמצא כי הנך זכאי/ת להטבה ללא עלות ממחבר ההטבות שלהלן (יפורטו ההטבות). לקבלת שובר ההטבה יש להקליק על הקישור הבא: _____ תקופת מימוש ההטבה עד ליום _____. הודעה זו נשלחת באישורו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב בתיק הנ"ל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

33.9. על מנת לאפשר מימוש רחב היקף של ההטבה, לאחר שלושה חודשים ממועד משלוח ההודעה הנזכרת בסעיף 6.2 לעיל תשלח המשיבה דוא"ל תזכורת נוסף אך ורק לחברי הקבוצה בין אם מימוש את ההטבה ובין אם לאו, בנוסח הבא:

תזכורת – הודעה על הטבה המגיעה לך מחברת זר פור יו בגין תביעה ייצוגית שלום רב,
במסגרת הסדר פשרה שהושג בתביעה בת"צ 37226-04-19 (מחוזי ת"א) ד"ר ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ בביהמ"ש המחוזי בת"א נמצא כי הנך זכאי/ת להטבה ללא עלות ממבחר ההטבות שלהלן (יפורטו ההטבות) לקבלת שובר ההטבה יש להקליק על הקישור הבא: _____ תקופת מימוש ההטבה עד ליום _____ בלבד. הודעה זו נשלחה באישורו של בית המשפט המחוזי בתל אביב בתיק הנ"ל. אם מימשת כבר הטבה זו – ראה הודעה זו כמבוטלת. הודעה זו נשלחת באישורו של בית המשפט המחוזי בתיק הנ"ל

33.10. כל חבר בקבוצה הזכאי להטבה יוכל לקבל שובר הטבה בעל קוד ייחודי וחד ערכי עימו הוא יוכל להזמין את ההטבה מאת המשיבה, להציג אותה באיזו מחנויות המשיבה ולקבל את ההטבה ללא עלות.

33.11. המשיבה תדאג לעדכן את מערכותיה באופן שיזהו את קוד ההטבה במהלך תקופת ההטבה.

34. בית המשפט אף נתבקש להימנע ממינוי בודק.
 35. הצדדים אף הביאו את המלצתם לעניין גובה הגמול ושכר הטרחה. למבקש ישולם גמול בסך כולל של 17,500 ₪, ובאשר לשכר הטרחה המליצו הצדדים על שכר טרחה בסך של 82,500 ₪ בתוספת מע"מ אשר ישולם במלואו לידי ב"כ המבקש, כנגד הצגת אישור על פטור מניכוי מס במקור והנפקת חשבונית מס כדין. הגמול ישולם לידי המבקש בתוך 30 ימים מהמועד הקובע. 75% משכר הטרחה ישולם לבא כוח המבקש בתוך 30 ימים מהמועד הקובע. יתרת שכר הטרחה לב"כ המבקש תשולם בתוך 7 ימים ממועד סיום תקופת ההטבה.

36. כמו כן נתבקש בית המשפט להורות על השבת האגרה וכן לפטור את המבקש מתשלום חלקה השני של האגרה וזאת בהתאם לתקנה 7א(3) לתקנות בית המשפט (אגרות), התשס"ז 2007. עוד צוין כי היה ובית המשפט לא יפטור את המבקש ממלוא האגרה ו/או חלקה, תישא בה המשיבה.
 37. לעניין זה נטען כי הצדדים סבורים כי בשים לב לכך שהם פעלו באופן נמרץ ועקבי כדי לגשר על הפערים ההתחלתיים ביניהם, ומכיוון שהם השכילו להגיע להבנות מחוץ לכותלי בית המשפט באופן שייתר את ההליך הדיוני לגופו, לרבות צורך בשמיעת ראיות ובהכרעה שיפוטית נוספת, ולאחר ששילמו סכומי כסף בלתי מבוטלים למגשר, יש לראות בכך "טעם מיוחד" המצדיק פטור המשיבה מתשלום חלקה השני של האגרה.

38. ביום 4.10.2021 הוריתי לצדדים להפקיד עותק של הסכם הפשרה המוצע. כמו כן הוריתי לבאי כוח הצדדים לפעול בהתאם להוראות סעיפים 18(ג) ו-25 לחוק תובענות ייצוגיות וכן בהתאם לתקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010. מעתה יכונה הסדר הפשרה המוצע "**הסכם הפשרה**".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

עמדת היועץ המשפטי לממשלה והתנגדויות להסכם הפשרה

39. ביום 3.1.2022 הוגשה עמדת היועץ המשפטי לממשלה. במסגרת עמדתו טען היועץ המשפטי לממשלה כי לעניין הצורך במינוי בודק, כי בהתאם להוראות סעיף 19(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות יש למנות בודק אלא אם מתקיימים טעמים מיוחדים שירשמו. עם זאת, ככל שלאחר בחינת מכלול החומר המונח לפניו יסבור בית המשפט כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים שלא למנות בודק, הרי שהגורמים המקצועיים אינם מתנגדים לכך.

40. באשר להמלצת הצדדים לעניין הגמול ושכר הטרחה, לדעת היועץ המשפטי לממשלה יש לשלם את הגמול בשיעורים וכנגזרת ממימוש ההטבה בפועל, במדרגות לפי מימוש ההטבה בפועל. לעניין זה נטען כי ההסדר האמור בהסדר הפשרה לעניין שכר הטרחה עלול לתת תמריץ שלילי לבאי כוח התובעים המייצגים להשיא את התועלת לחברי הקבוצה ולפקח אחר ביצוע הוראותיו והשלבים הקבועים בו.

41. בנוסף, בהתאם להסדר הפשרה, גם אם חברי הקבוצה כלל לא יממשו את ההטבות המוצעות במסגרת ההסדר, באי כוח התובעים המייצגים עדיין יקבלו את מלוא שכר הטרחה עליו הסכימו הצדדים. לכן לדעת היועץ המשפטי לממשלה יש לקבוע כי שכר הטרחה ייקבע כשיעור מסוים מתוך הסכום שייגבה בפועל לטובת הקבוצה המיוצגת וכן מוצע שמחצית משכר הטרחה תשולם במועד הקבוע בהסדר (על חשבון סכום הטרחה הכולל, שייקבע באחוזים סבירים מסכום הפיצוי שימומש בפועל, כאמור) ויתרת הסכום, תשולם בהתאם למימוש הפיצוי במלואו על ידי חברי הקבוצה במועד שייקבע רק לאחר דיווח שיגישו הצדדים לבית המשפט בנוגע להשלמת ביצוע הסדר הפשרה.

42. לעניין בקשת הצדדים לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה טען היועץ המשפטי לממשלה כי יש לדחות בקשה זו. לעניין זה נטען כי תקנה 7א(א)(3) לתיקון תקנות בתי המשפט (אגרות) התשס"ז-2007 (להלן: "**תקנות האגרות**") קובעת כי אם התובענה התקבלה במלואה, בחלקה או בהסדר פשרה, המשיבה תישא בעלות האגרה כולה, כלומר תשלם את חלקה השני של האגרה ותשפה את המבקש על חלקה הראשון של האגרה. חריג לכך הוא אם בית המשפט מצא, מטעמים מיוחדים שירשמו, כי מוצדק לפטור את המשיבה מתשלום חלקה השני של האגרה. מן האמור עולה כי מחוקק המשנה לא מצא כי עצם ההגשה לפשרה מצדיקה פטור מיתרת האגרה.

43. לפיכך, לדעת היועץ המשפטי לממשלה התחשבות בנימוקי פשרה כלליים פעם נוספת בשלב הנוכחי מביאה להפרת האיזון אותו ביקש מחוקק המשנה להתקין, וכי נימוקים אלה אינם מהווים "טעמים מיוחדים שירשמו" לצורך מתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה.

44. עוד צוין כי גם השיקול הנוגע לכך שהסדר הפשרה הושג על ידי מגשרים, אינו יכול להוות טעם מיוחד לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה. בשים לב לעובדה שחלק ניכר מהסדרי הפשרה בתחום מושגים באמצעות מגשרים לא נראה כי עצם ההגעה לפשרה, גם אם הוגשה באמצעות מגשר, יכולה לעלות לכדי טעם מיוחד המצדיק פטור מאגרה.

45. עוד צוין היועץ המשפטי לממשלה כי יש להקפיד הקפדה יתרה כי במסגרת "טעמים מיוחדים שירשמו" לפי תקנה 7א(א)(3) יכללו רק טעמים כבדי משקל, המהווים חריג של ממש לכלל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

הקובע כי על המשיב לשאת בתשלום חלקה השני של האגרה בנסיבות השגתו של הסדר פשרה בתובענה ייצוגית, שכן אחרת תכלית התקנות לא תקוים וגם הקופה הציבורית תמצא חסרה ללא הצדקה ובניגוד לכוונת מחוקק המשנה.

46. המשיבה הגישה את תשובתה לעמדת היועץ המשפטי לממשלה. לעניין סוגיית פסיקת שכר הטרחה המשיבה ציינה כי היא משאירה נושא זה לשיקול דעתו של בית המשפט. באשר לסוגיית האגרה ציינה המשיבה כי בהתאם לתקנות האגרות לבית המשפט סמכות לפטור בעל דין מתשלום המחצית השנייה של אגרת בית המשפט "מטעמים מיוחדים שירשמו" וכי בפועל בתי המשפט פוטרים מתשלום חלקה השני של אגרת בית המשפט בנסיבות המתאימות.

47. עוד טענה המשיבה כי הצדדים בהליך הגיעו להסדר פשרה בשלב מקדמי, לאחר שהתקיים קדם משפט אחד בלבד בהליך, במסגרתו הצדדים קיבלו את המלצת בית המשפט ופנו בניסיון להסדיר את המחלוקות במהירות ובפשרה, להליך גישור

48. עוד נטען כי בניגוד לעמדת היועץ המשפטי לממשלה, עצם העובדה שהתנהל הליך גישור שבאמצעותו הגיעו הצדדים להסדר, מהווה טעם מיוחד שעשוי להצדיק מתן פטור מתשלום המחצית השנייה של האגרה. המשיבה הפנתה לשורה של פסקי דין מהם עולה כי בתי המשפט לוקחים בחשבון את העובדה שהסדר הפשרה הושג באמצעות מגשר ופוטרים במקרים המתאימים מתשלום המחצית השנייה של האגרה. בענייננו נעשה שימוש בשני מגשרים שונים, וזאת לאחר שהליך הגישור הראשון כשל. המשיבה טענה כי למערכת המשפט יש אינטרס עליון לעודד הסכמות מחוץ לכותלי בית המשפט באמצעות הליכי גישור, ובנסיבות העניין הליך הגישור כשלעצמו, מהווה טעם מיוחד שיש בו כדי להצדיק את מתן הפטור מתשלום המחצית הראשונה של האגרה. לאור העובדה שהצדדים חסכו בזמן שיפוטי יקר והשקעת משאבים נוספת יש ליתן פטור מתשלום המחצית השנייה.

49. המבקש הגיש את תשובתו לעמדת היועץ המשפטי לממשלה. באשר לעמדת היועץ המשפטי לממשלה לעניין גובה הגמול ושכר הטרחה, ציין המבקש כי בניגוד לנטען על ידי היועץ המשפטי לממשלה, אופן מימוש ההטבה הוא פשוט ויעיל. עוד נטען כי מימוש ההטבה בפועל אינו עניין אשר נתון לשליטת המבקש ו/או בא כוחו. הן המבקש ובא כוחו הקפידו לתת מספר הודעות לחברי הקבוצה על מנת שיממשו את ההטבות אולם אין ביכולתם לעשות מעבר לכך.

50. עוד נטען כי המבקש ובא כוחו עמדו על הפיצי לקבוצה בשווה ערך גבוה ביותר, ועל כך יש לתגמלם גם לדעת היועץ המשפטי לממשלה. לעניין זה נטען כי הערך הממשי של ההטבות לחברי הקבוצה עומד על 3,584,047 ₪ שהנו ללא ספק אחד הסכומים הגבוהים ביותר שניתנו אי פעם לחברי הקבוצה בתובענות ייצוגיות בתחום הספאם.

51. עוד צוין כי בשים לב לעבודה שאחת ממטרות החוק העיקריות היא הרתעה הרי שתשלום גמול ושכר טרחה בפני עצמם מהווים גורם מרתיע אשר יש לעודד אותו כחלק מהעקרונות והמטרות של אכיפה אזרחית. עוד צוין כי בקשת האישור הביאה לתיקון מעשיה של המשיבה והשיגה את אלמנט ההרתעה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

התנגדויות להסדר הפשרה

52. ביום 12.12.21 הגיש עו"ד זיו גלסברג התנגדות מטעמו להסדר הפשרה. לאחר שהצדדים טענו לעניין זה, ביום 2.3.22 הוריתי על דחיית ההתנגדות, והכול כפי שפורט בהחלטה. למעט האמור לא הוגשו התנגדויות להסדר הפשרה.

דיון והכרעה

מינוי בודק

53. בסעיף 19(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות נקבע כהאי לישנא:
(ב)(1) בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא לאחר שקיבל חוות דעת מאדם שמינה לשם כך, שהוא בעל מומחיות בתחום שבו עוסקת הבקשה לאישור או התובענה הייצוגית (בסעיף זה - בודק), אלא אם כן סבר בית המשפט שחוות הדעת אינה נדרשת, מטעמים מיוחדים שיירשמו; שכרו והוצאותיו של בודק, וכן אופן תשלומם, ייקבעו בידי השר.

54. בדברי ההסבר להצעת חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (ה"ח הממשלה 234 מיום 26.1.06 בעמ' 269) נאמר בהתייחס לסעיפים 18 ו-19 בחוק תובענות ייצוגיות:

מטרת סעיף זה [הכוונה לסעיף 18 - מ' נ'] וסעיף 19 היא להסדיר מקרים שבהם מיישבים הצדדים את הסכסוך ביניהם בדרך של הסדר פשרה, והסדר זה מחייב את כל חברי הקבוצה. החשש במקרים אלו הוא מפני קנוניה בין התובע המייצג לבין הנתבע, כך שהתובע המייצג יפיק תועלת אישית מן הפשרה על חשבון חברי הקבוצה. למעשה, במצבים שבהם מושג הסדר פשרה, נוצר אצל התובע ניגוד עניינים בין טובתו האישית ובין האינטרסים של הקבוצה, דבר המצדיק פיקוח מוגבר הן על ידי בית המשפט והן על ידי חברי הקבוצה.

55. עוד על השיקולים שבמינוי בודק ראו: פסק דינה של כב' השופטת (כתוארה אז) א. חיות - ברע"א 1644/15 אייל גור נ' דור אלון אנרגיה בישראל (1998) בע"מ, פס' 9 (פורסם בנבו, 27.05.2015); פסקי הדין של כבוד השופט ח. כבוב בת"צ 1714/08 עינב קפלן בשארי נ' בנק לאומי לישראל (פורסם בנבו, 31.05.2015) ובתנ"ג (ת"א) 815-09-13 בארי לנואל נ' גליה מאור, פס' 86-83 (פורסם בנבו, 14.09.2016).

56. על היתרונות והחסרונות שבמינוי בודק, כמו גם על הביקורות החיוביות והשליליות על כך ר': אלון קלמנט, פשרה והסתלקות בתובענה הייצוגית, משפטים מא 5, 44-49 (תשע"א); אלעד אופיר, תובענות ייצוגיות בישראל 207-212 (2017).

57. בנסיבות העניין שבפני, באתי לכלל מסקנה כי אין צורך במינוי בודק. אין המדובר כאן בהסדר כספי מורכב אשר יש בו כדי להצדיק מינוי של בודק (לעניין זה ראו ת"צ 31280-04-16 מעיין סולומון נ' אניפט בע"מ (פורסם בנבו, 30.4.19)). עיקר הסכם הפשרה הוא מתן הטבה לציבור בסך כולל 3,584,047 ₪ בדמות מתן שוברים בסך של 39 ₪ או 49 ₪, בהתאם לחלוקה לקבוצות שהוגדרו בהסכם הפשרה. כמו כן אין להתעלם מן העובדה כי לתשובת המשיבה לבקשת האישור צורף דוח

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

מטעמה לעניין מספר הלקוחות אשר להם נשלחה ההודעה האמורה, כאשר מסד נתונים זה שימש
בסיס לקביעת הפיצוי לקבוצה.
58. בשים לב לעובדה כי המחלוקת במסגרת בקשת האישור היא משפטית בעיקרה וכי אופייה
של הפשרה אינו מצריך חישובים כלשהם, אלא מבוסס על הערכה שיפוטית הרי שאין מקום למינוי
בודק במקרה שלפני (לעניין זה ראו ת"צ (מרכז) 33359-06-12 זבידה יחיא נ' בית החולים בילינסון
(פורסם בנבו, 7.11.2013) וכן ת"צ (מרכז) 42344-12-10 שגיא קרשובר נ' מאיר חב למכוניות
ומשאיות בע"מ (פורסם בנבו, 7.7.2013), וכן ר' 60199-01-17 קידר נ' ש. שסטוביץ בע"מ ואח'
(פורסם בנבו, 10.11.19) (להלן: "פס"ד קידר") ור' ת"צ (ת"א) 10769-12-16 דנית יחזקאל נ' החברה
הדרומית לשווק בע"מ (פורסם בנבו, 18.11.2019)).

אופן אישור הסדר הפשרה

59. אופן אישור הסדר פשרה והנתונים שעל בית המשפט לבחון בעת אישורו מוסדרים בסעיפים
19(א) ו-19(ג) לחוק התובענות הייצוגיות, כהאי לישנא:
סעיף 19(א):

(א) בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא אם כן מצא, כי ההסדר ראוי,
הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, ואם הבקשה לאישור הסדר
הפשרה הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית - גם כי קיימות, לכאורה,
שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה וכי
סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת
בנסיבות העניין

סעיף 19(ג):

(1) החלטת בית המשפט אם לאשר הסדר פשרה או לדחותו תהיה מנומקת
ותכלול, בין השאר, את כל אלה:

(א) הגדרת הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה;
(ב) עילות התובענה, השאלות המהותיות של עובדה או משפט
המשותפות לכלל חברי הקבוצה והסעדים הנתבעים כפי שפורטו
בבקשה לאישור או כפי שהוגדרו בהחלטת בית המשפט לפי סעיף 14,
לפי העניין;
(ג) עיקרי הסדר הפשרה.
(2) בהחלטתו לפי פסקה (1) יתייחס בית המשפט, בין השאר, לשיקולים
אלה:

(א) הפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה
היו עשויים לקבלו אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית
לטובת הקבוצה;
(ב) התנגדויות שהוגשו לפי סעיף 18(ד), וההכרעה בהן;
(ג) השלב שבו נמצא ההליך;
(ד) חוות דעת של הבודק שניתנה לפי סעיף קטן (ב)(5);
(ה) הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול
יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה;
(ו) העילות והסעדים שלגביהם מהווה ההחלטה לאשר את הסדר
הפשרה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

60. הגדרת הקבוצה, עילות התובענה, הסעדים שנתבעו ועיקרי הסכם הפשרה הינם כפי שפירטתי לעיל במסגרת תיאורו של הבקשה לאישור הסכם פשרה. כמו כן קיימות לכאורה שאלות משותפות של עובדה ומשפט והיא האם יש בהתנהלות המשיבה כדי להוות הפרה של סעיף 30א להוראות חוק התקשורת.

61. בנסיבות העניין, לאחר עיון בהסכם הפשרה, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקול בהתאם לסעיף 19(ג) לחוק תובענות ייצוגיות, סבורני כי המדובר בהסדר שהוא ראוי וסביר בנסיבות העניין.

62. הסדר הפשרה אשר הוגש לאישור בית המשפט הביא לתיקון מחדלי המשיבה. כפי שפורט במסגרת תשובת המשיבה לבקשת האישור, הרי שעוד טרם הוגשה בקשת האישור המשיבה פעלה לשינוי סדרי העבודה לעניין אופן הפצת רשימת כתובות הלקוחות אשר נתנו את הסכמתם לקבלת דיוור מהמשיבה.

63. פועלה זו של המשיבה עולה בקנה אחד עם מטרות חוק תובענות ייצוגיות בדבר "אכיפת דין והרתעה מפני הפרתו" (סעיף 1(2) לחוק תובענות ייצוגיות).

64. כבר נקבע כי שאלת משלוח מסרונים פרסומת ללא הסכמת מקבלי המסרונים היא שאלה בעלת חשיבות ציבורית לא מבוטלת. כמו כן נקבע כי סעיף 30א לחוק התקשורת מגלם בתוכו אינטרס ציבורי (לעניין זה ר' ת"צ 34900-12-15 מעין כהן נ' התיאטרון הלאומי הבימה בע"מ (חל"צ) (פורסם בנבו, 10.10.2018)).

65. ההתפתחויות הטכנולוגיות יחד עם השימוש הגובר בתקשורת אלקטרונית הוליד את התופעה הידועה כ"דואר זבל". המדובר בהפצה המונית של הודעות פרסומת בלתי רצויות ובהם גם הודעות SMS (לעניין זה ר' רע"א 1954/14 אלון חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במנצחים) (פורסם בנבו, 4.8.2014) (להלן: "פס"ד חזני")).

66. ב-1.12.2018 נחקק תיקון מס' 40 לחוק התקשורת במסגרתו נחקק סעיף 30א לחוק התקשורת. סעיף 30א לחוק התקשורת נועד להתמודד עם התופעה של הפצה המונית של הודעות פרסומת בלתי רצויות באמצעות רשתות תקשורת, ביניהם הודעות SMS.

67. וכך נאמר במסגרת דברי ההסבר להצעת חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 33) התשס"ה-2005, ה"ח הממשלה 182:

...תופעת ההפצה ההמונית של הודעות פרסומת בלתי רצויות באמצעות רשתות תקשורת (לרבות באמצעות דואר אלקטרוני, הודעות SMS ופקסימילה), המכונה "spam" הפכה בשנים האחרונות למטרד ציבורי כלל-עולמי, והיקפה מצוי במגמת עליה חדה. תופעת ה-spam מעוררת בעיות במישורים שונים, ובהן - בעיות של אבטחת מידע, חדירה למחשבים בלא היתר והפצת וירוסים, פגיעה בפרטיותו של המשתמש ברשת והטרדתו, פגיעה בהתפתחותו של המסחר האלקטרוני ופגיעה בעסקים בשל אבדן זמן והשקעת משאבים. תופעה זו מעמיסה עלויות מיותרות על הציבור, ובכלל כך על מפעילי תקשורת (בעלי התשתיות, ספקי אינטרנט וכו'), עסקים, משתמשי אינטרנט פרטיים ורשויות העוסקות באכיפה...

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

68. המודל שאומץ במסגרת סעיף 30א(א) לחוק התקשורת הוא מודל ה-Opt-in האירופאי לפיו חל איסור על משלוח ספאם אלא אם התקבלה מראש הסכמת הנמען. לצד הכלל האמור נקבעו מספר חריגים אשר מאפשרים משלוח הודעות פרסומת, במקרים מסוימים, מבלי קבלת הסכמת הנמען מראש. ור' לעניין זה פס"ד לפיד כהגדרתו להלן.

69. תכלית סעיף 30א לחוק התקשורת היא למנוע פגיעה בפרטיותו של המשתמש ברשת והטרדתו באמצעות משלוח ספאם באחת מארבע הדרכים שהוגדרו בסעיף 30א לחוק התקשורת. עוד נקבע כי מטרת הסרת פרטי הלקוח מרשימות התפוצה לא נועדה רק כדי להגן על משתמשים מכל דבר פרסומת אלא לחסוך מהם את הפגיעה ואת הטרדה שכרוכה בטיפול בדבר פרסומת הנשלח באחת מהדרכים הקבועות בחוק (לעניין זה ר' דברי כב' השופט ע' גרוסקופף בע"א 534/17 עו"ד רונן לפיד נ' סלקום ישראל בע"מ (פורסם בנבו, 6.3.2019)) (להלן: "פס"ד לפיד"). כמו כן נועד ההסדר למנוע בין היתר פגיעה בפרטיות המשתמש וכן למנוע חשיפה למידע שקרי או פוגעני (לעניין זה ר' פס"ד לפיד ופס"ד חזני).

70. בענייננו, יש בשינוי שערכה המשיבה עוד בטרם הוגשה בקשה האישור לעניין אופן שליחת הודעות דיוור ללקוחות אשר נתנו את הסכמתם לכך בהתאם לסעיף 30א לחוק התקשורת כדי לעמוד בהוראות סעיף 2(1) לחוק תובענות ייצוגיות.

71. באשר לפיצוי בסך 3,584,047 ₪ אשר ינתן לחברי הקבוצה, בהתאם לחלוקה לתתי הקבוצות וכפי שפורט בסעיף 33.2 לעיל הרי שחברי הקבוצה אשר יקבלו את הפיצוי הן אותם לקוחות אשר קיבלו את ההודעה נשוא בקשת האישור, כאשר אותם לקוחות אשר גם נחשפו להודעה יקבלו פיצוי בדמות שובר על סך של 49 ₪. כלל האמור מתבסס על דו"ח של חברת הדיוור של המשיבה.

72. יש בכך כדי לעמוד בהוראות סעיף 20א(א) לחוק תובענות ייצוגיות, שכן המדובר בפיצוי ישיר לחברי הקבוצה.

73. נוסף על האמור, הרי שתנאי הסכם הפשרה הם נגזרת של העובדה כי הסכם הפשרה מגלם מעצם טיבו את האיזון שבין סיכויי וסיכוני המשך ניהול התביעה, כאשר בנסיבות העניין קיים ספק האם אכן ההודעות אשר נשלחו על ידי המשיבה עולות כדי "הודעת פרסומת" בהתאם להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת.

גמול ושכר טרחה

74. סעיף 19(ו) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כהאי לישנא:

אישר בית המשפט הסדר פשרה, יקבע גמול למבקש או לתובע המייצג, לפי העניין, בהתאם להוראות סעיף 22, ושכר טרחה לבא כוח המייצג בהתאם להוראות סעיף 23, ורשאי בית המשפט להתחשב בהמלצה מוסכמת שהוגשה לו על ידי הצדדים לעניין זה.

75. במסגרת סעיפים 22-23 לחוק תובענות ייצוגיות, קבע המחוקק מספר קריטריונים שעל בית המשפט לשקול בעת קביעת גמול ושכר טרחה;

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

סעיף 22 לחוק תובענות ייצוגיות:

- (א) הכריע בית המשפט בתובענה הייצוגית, כולה או חלקה, לטובת הקבוצה, כולה או גם חלקה, לרבות בדרך של אישור הסדר פשרה, יורה על תשלום גמול לתובע המייצג, בהתחשב בשיקולים כאמור בסעיף קטן (ב), אלא אם כן מצא, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שהדבר אינו מוצדק בנסיבות הענין.
- (ב) בקביעת שיעור הגמול יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים אלה:
- (1) הטרחה שטרחה התובע המייצג והסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה הייצוגית ובניהולה, בפרט אם הסעד המבוקש בתובענה הוא סעד הצהרתי;
 - (2) התועלת שהביאה התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה;
 - (3) מידת החשיבות הציבורית של התובענה הייצוגית.

סעיף 23 לחוק תובענות ייצוגיות:

- (א) בית המשפט יקבע את שכר הטרחה של בא הכוח המייצג בעד הטיפול בתובענה הייצוגית, לרבות בבקשה לאישור; בא הכוח המייצג לא יקבל שכר טרחה בסכום העולה על הסכום שקבע בית המשפט כאמור.
- (ב) בקביעת שיעור שכר הטרחה של בא כוח מייצג לפי סעיף קטן (א), יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים אלה:
- (1) התועלת שהביאה התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה;
 - (2) מורכבות ההליך, הטרחה שטרחה בא הכוח המייצג והסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה הייצוגית ובניהולה, וכן ההוצאות שהוציא לשם כך;
 - (3) מידת החשיבות הציבורית של התובענה הייצוגית;
 - (4) האופן שבו ניהל בא הכוח המייצג את ההליך;
 - (5) הפער שבין הסעדים הנתבעים בבקשה לאישור לבין הסעדים שפסק בית המשפט בתובענה הייצוגית.

76. בע"א 2046/10 עזבון המנוח משה שמש נ' דן רייכרט (פורסם בנבו, 23.05.2012) (להלן: "עניין שמש") קבע בית המשפט העליון כי אין המדובר ברשימה סוגרה של שיקולים, תוך שהוא מונה שיקולים נוספים שהוכרו בפסיקה במהלך השנים. וכך נכתב:

עינינו הרואות, כי אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים. בפסיקת בית המשפט הוכרו שלושה סוגים עיקריים של שיקולים אותם יש להביא בחשבון במסגרת ההחלטה בעניין שכר טרחה וגמול בתובענה ייצוגית. סוג ראשון של שיקולים עוסק במערכת התמריצים הנוגעת להגשת תביעה ייצוגית. על בית המשפט לאזן בין הרצון לעודד הגשת תביעות ראויות לבין הרצון למנוע הגשת תביעות סרק. בהקשר זה יש ליתן משקל לאינטרסים שהוגשמו על ידי התובענה, הן מבחינת הקבוצה המיוצגת הן מבחינת הציבור בכללותו. לעניין זה, על בית המשפט לבחון, מחד גיסא, את היקף ההשקעה של עורך הדין המייצג וכן את מידת הסיכון בתובענה ומאידך גיסא את היחס בין הסעד שנתבע לבין הסעד שאושר... בהקשר זה אף שומה על בית המשפט לבחון את השאלה האם על מנת לזכות בסעד המבוקש היה צורך להגיש תביעה ייצוגית (ראו, ע"א 10085/05 תנובה - מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' עזבון המנוח תאופיק ראבי ז"ל, פסקאות 62-63 ([פורסם בנבו], 4.12.2011)). סוג שיקולים שני עליו הצביעה הפסיקה נוגע להתנהלותו של בא-כוח התובע המייצג. שכר הטרחה משמש תמריץ לניהול ההליך בצורה יעילה והגונה (ראו ע"א 7094/09 ברזובסקי הובלות בע"מ נ' איתוראן איתור ושליטה בע"מ, פסקאות 13-14 ([פורסם בנבו], 14.12.2010); ראו עוד, לעניין תביעות שאינן ייצוגיות, ע"א 9535/04 סיעת "ביאליק 10" נ' סיעת "יש עתיד לביאליק", פ"ד ס(1) 391, 395 (2005)... סוג נוסף של שיקולים מתייחס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

ליחס בין שכר הטרחה לבין התביעה הייצוגית בכללותה. על בית המשפט להימנע מפסיקת שכר טרחה שיפחית באופן בלתי סביר מהתועלת הצומחת לקבוצה (לדיון מפורט בשיקולים שהוצגו ראו, ע"א 9134/05 לויט נ' קו אופ צפון, אגודה שיתופית לשירותים בע"מ, פסקאות 12-14 (פורסם בנבו), 7.2.2008; אלון קלמנט "קווים מנחים לפרשנות חוק התובענות הייצוגיות, התשס"ו-2006" הפרקליט מט 131 (התשס"ז) (להלן - קלמנט)).

77. שיקול נוסף שהוכר בפסיקה הינו מידת ההצלחה שנחל התובע המייצג בהליך. לעניין זה ראו את דבריו של בית המשפט העליון בע"א 7685/12 רנן גרשט נ' תשובה יצחק (שרון) (פורסם בנבו, 13.04.2014), פסקה 5 לפיהם "...פשיטא, כי מידת ההצלחה שלה זכה התובע המייצג בניהול ההליך עד שהושגה הפשרה, היא שיקול רלוונטי בפסיקת שיעור הגמול ושכר הטרחה" (ר' גם ע"א 471/15 אברהמי נחמיה נ' סלקום בישראל בע"מ (פורסם בנבו, 11.04.2016)).

78. בכל הנוגע לדרך חישוב שכר הטרחה שיש לפסוק, נקבע בעניין שמש כי כעקרון, יש לבכר את שיטת האחוזים:

סיכומם של דברים עד כה הוא, כי אנו סבורים שבתביעות ייצוגיות שעניין בסעד כספי יש לאמץ את שיטת האחוזים כשיטה המקובלת לקביעת שכר הטרחה של עורך הדין המייצג. שיעור האחוזים שייפסק יושפע הן מנסיבותיו הספציפיות של ההליך, הן מהאופן בו הסתיים ההליך והן מגובה הסכום שנפסק. כמו כן, יחושב שיעור שכר הטרחה מתוך הסכום שנגבה על ידי הקבוצה בפועל. כמו כן, מן הראוי לפסוק את שכר הטרחה בשיעור מדורג, במובן זה שכלל שסכום הזכייה גדל, אחוז שכר הטרחה קטן.

79. יוער, כי בפסיקה מאוחרת יותר – עע"מ 2978/13 מי הגליל -תאגיד והביוב האזורי בע"מ נ' יונס (פורסם בנבו, 2015) (להלן: "פס"ד יונס"), הבהיר בית המשפט העליון, כי על אף ששיטת האחוזים הינה השיטה המקובלת בישראל לחישוב שכר הטרחה, הרי שאין בית המשפט מחויב לה, אלא בנסיבות מסוימות:

נקודת המוצא היא אם כן, כי השיטה המקובלת בישראל לחישוב שכר טרחה וגמול בתובענות ייצוגיות היא שיטת האחוזים, החלה כאשר נפסק סעד כספי לטובת חברי הקבוצה המיוצגת. אמנם, אין משמעות הדבר כי בית המשפט חייב לפסוק בשיטה זו, אלא כי אם יבקש לנקוט בשיטת חישוב מסוימת, מעבר לשיקולים הכלליים המנויים בסעיפים 22-23 לחוק, שעניינם גמול לתובע המייצג ושכר טרחה לבא-כוחו, יש לעשות זאת בדרך של שיטת האחוזים.

80. בענייננו, המליצו הצדדים כאמור כי הגמול למבקש יעמוד על סך של 17,500 ₪ ואילו לעניין שכר הטרחה המליצו הצדדים כי הוא יעמוד על סך של 82,500 ₪ בתוספת מע"מ, כנגד הצגת אישור על פטור מניכוי מס במקור והנפקת חשבונית מס כדין.

81. כפי שפורט לעיל הרי שלעניין המלצת הצדדים טען היועץ המשפטי לממשלה כי יש להורות כי שכר הטרחה יקבע כשעור מסוים מתוך הסכום שנגבה בפועל לטובת הקבוצה המיוצגת, וכן מוצע כי מחצית שכר הטרחה תשולם במועד הקבוע בהסדר ואילו יתרת שכר הטרחה תשולם בהתאם למימוש הפיצוי במלואו על ידי חברי הקבוצה, במועד שייקבע רק לאחר דיווח שיגישו הצדדים לבית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

המשפט בנוגע להשלמת ביצוע הסדר הפשרה. דין עמדתו של היועץ המשפטי לממשלה להתקבל חלקית, ואפרט.

82. לעניין גובה הסכומים אשר הומלצו לתשלום כגמול ושכר טרחה, לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובשים לב להוראות הדין וההלכה הפסוקה מצאתי לאשר את הסכמת הצדדים לעניין גובה הגמול ושכר הטרחה אשר הומלץ על ידם שכן אלה סבירים בעיניי. ראשית, אין להתעלם מן העובדה כי הסכומים אשר הומלצו על ידי הצדדים הם על הצד הנמוך, וזאת בשים לב להלכות בעניין.

83. שנית, לא מצאתי לנכון לקבוע כי שיעור הגמול ושכר הטרחה יגזר ממימוש ההטבה בפועל. לעניין זה כפי שפורט במסגרת הסכם הפשרה הרי שהוסכם כי חברי הקבוצה יקבלו שתי הודעות, הראשונה אשר מודיעה להם על קבלת ההטבה ואילו השנייה אשר מתזכרת את אותם חברי קבוצה שלא מימשו את ההטבה בדבר זכאותם.

84. יש באמור כדי להבטיח כי כלל חברי הקבוצה, אם לא רובם, יממשו את ההטבה ולא תיוותר יתרה בידי המשיבה. על המנגנון האמור יש להוסיף את העובדה כי במסגרת תשובתה להתנגדות שהוגשה להסדר הפשרה, ציינה המשיבה כי "**...המשיבה גם לא תתנגד להעמיד לרשות לקוחות שיראו לה כי קיבלו ממנה הודעת פרסומת ללא אישור את ההטבה בתנאי ההסדר**". ולעניין זה ר' סעיף 16 לעמדת המשיבה להתנגדות.

85. נוסף על כך וכפי שפורט בפסק הדין **יונס**, כי בעוד השיטה המקובלת לחישוב שכר טרחה וגמול היא שיטת האחוזים, אין משמעות הדבר כי בית המשפט מחויב לפסוק בשיטה זו.

86. יצוין כי במסגרת עמדתו הפנה היועץ המשפטי לממשלה לפסק הדין בעניין עע"מ 2748/15 **מי אביבים נ' ליבוביץ** (פורסם בנבו, 1.9.2019) (להלן: "**פסק דין מי אביבים**"), שכן נסיבות פסק הדין שונות מהעניין שבפניי. בפסק דין מי אביבים התקיים חשש שמה סכומים שעל העירייה להשיב לחברי הקבוצה לא יושבו במלואם וזאת בשל קשיים מעשיים לעשות כן, ולכן נמצא כי יש מקום להורות כי גובה הגמול ושכר הטרחה יחושב על בסיס שיעור ההשבה בפועל. אילו בעניינו כאמור הצדדים קבעו מנגנון מוסדר לעניין מימוש ההטבות, כך שעל פניו לא מתקיים החשש בדבר היותו יתרה בידי המשיבה.

87. יחד עם זאת כן מצאתי לנכון לקבל את עמדתו של היועץ המשפטי לממשלה לעניין אופן תשלום הגמול ושכר הטרחה:

87.1. עם מתן פסק הדין המאשר את הסכם הפשרה תשלם המשיבה לבאי כוח המבקש **30% משיעור שכר הטרחה וכן מחצית מסכום הגמול למבקשים.**

87.2. **30% משיעור שכר הטרחה ישולם, 30 ימים לאחר שהמשיבה תשלח את הודעת התזכורת לעניין מימוש ההטבה, כאמור בסעיף 33.9 לפסק הדין. במועד זה גם ישולם יתרת הגמול למבקש.**

87.3. **40% משיעור שכר הטרחה ישולם 30 ימים לאחר שהמשיבה תגיש דיווח, הנתמך בתצהיר מטעמה בדבר השלמת מתן ההטבה. במסגרת הדיווח האמור תציין המשיבה האם נותרה יתרה אשר לא נוצלה. ככל שאכן תיוותר יתרה שלא נוצלה יגישו הצדדים במסגרת הדיווח האמור מתווה מוסכם לעניין מימוש יתרת ההטבה.**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

בקשת הצדדים להשבת אגרה ומתן פטור ממחצית השנייה של האגרה

88. במסגרת הסכם הפשרה התבקש בית המשפט לפטור את המבקש מתשלום חלקה השני של האגרה בהתאם לתקנה 7א(3) לתקנות האגרות כאשר היה ובית המשפט לא יפטור את המבקשת ממלוא האגרה או חלקה הרי שתישא בה המשיבה, זאת בין היתר משום שהסכם הפשרה יושב באמצעות סיועם של מגשרים. עוד נטען כי הצדדים פעלו לצמצום ניכר וממשי של הדיון המשפטי עד ייתורו ומשכך נחסכו לא מעט משאבים משפטיים. היועץ המשפטי לממשלה במסגרת עמדתו סבר כי יש לדחות את בקשת הצדדים לעניין זה. בין היתר נטען כי מחוקק המשנה לא מצא לנכון לקבוע כי עצם ההגעה לפשרה מצדיקה פטור מיתרת האגרה וכי אין בעובדה שהסכם הפשרה הושג על ידי מגשרים כדי להוות טעם מיוחד לצורך מתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה.

89. לאחר שדנתי בטענות הצדדים מצאתי כי יש לדחות את בקשת המבקש למתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה.

90. תקנה 7א לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז 2007 קובעת את חובת תשלום האגרה במסגרת תובענה ייצוגית שאינה נגד רשות. תקנה 7א(3) לתקנות האגרות קובעת כי עת המדובר בתובענה ייצוגית אשר מסתיימת במסגרת הסדר פשרה על המשיב לשלם את חלקה השני של האגרה וכן לשפות את המבקש על סכום האגרה ששילם בעד חלקה הראשון. על אף האמור לבית המשפט שמכות לפטור את המשיב מתשלום חלקה השני של האגרה וזאת מטעמים מיוחדים שיירשמו:

...ניתן פסק דין בהליך המקבל את התובענה כולה או חלקה או פסק דין המאשר הסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, ישלם המשיב את חלקה השני של האגרה וישפה את המבקש על סכום האגרה ששילם בעד חלקה הראשון של האגרה בתוספת הפרשי הצמדה למדד; על אף האמור, רשאי בית המשפט לפטור את המשיב מתשלום חלקה השני של האגרה לפי פסקה זו, כולה או חלקה, מטעמים מיוחדים שיירשמו;...

91. מלשון התקנה עולה כי לעניין חלקה הראשון של האגרה הרי שעל המשיב לשפות את המבקש ואילו האפשרות למתן פטור מתשלום קיימת רק לעניין חלקה השני של האגרה. מכאן, שאין מקום להורות על השבת חלקה הראשון של האגרה שכן האמור עומד בסתירה ישירה ללשון החוק.

92. באשר לבקשת הצדדים למתן פטור למשיבה מתשלום חלקה השני של האגרה, הרי שדין בקשה זו להידחות.

93. במסגרת דברי ההסבר לתזכיר חוק תקנות בתי המשפט (אגרות) (תובענה ייצוגית) התשע"ז-2017 נאמר כי אחת מתכליות החוק היא כיסוי עלויות ההליך המשפטי:

...הראשונה היא כיסוי חלק מעלויות ההליך המשפטי אותו יוזם בעל הדין. תובענה ייצוגית היא הליך מורכב וארוך אשר דורש, ככלל, משאבים שיפוטניים רבים. בהתאם, אין מקום להחרגת הליכי התובענות הייצוגיות מתשלום אגרה, בדומה לשאר ההליכים המתנהלים בבתי המשפט...

94. הכלל הקבוע במסגרת תקנה 7א לתקנות בתי המשפט אגרות עניינו חיוב בתשלום אגרה, כאשר החרג לכלל הוא מתן פטור על ידי בית המשפט וזאת כאמור מטעמים מיוחדים שיירשמו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

ולעניין זה ר' ת"צ (ת"א) 66090-05-18 חיה שיר נ' י.ד. אריאל השקעות בע"מ (פורסם בנבו, 21.11.2018) (להלן: "פס"ד אריאל").

95. לטענת הצדדים, עצם העובדה שהסכם הפשרה הושג בסיועם של מגשרים כדי להוות טעם מיוחד למתן פטור מתשלום האגרה. דין טענה זו להידחות. כפי שציין היועץ המשפטי לממשלה במסגרת עמדתו הרי שחלק ניכר מהסדרי הפשרה בתחום מושגים באמצעות מגשרים ולא נראה כי עצם ההגעה לפשרה, גם אם הושגה באמצעות מגשר יכולה לעלות לכדי טעם מיוחד המצדיק פטור מאגרה. ר' לעניין זה ת"צ (ת"א) 4601-09-18 עו"ד אריק שלו נ' פלאפון תקשורת בע"מ (פורסם בנבו, 3.2.2021).

96. כמו אין להתעלם מן העובדה כי אומנם התקיים דיון קדם משפט אחד במסגרת ההליך אך במהלך ההתדיינות בין הצדדים הוגשו מספר בקשות, הן על ידי הצדדים והן על ידי חבר קבוצה אשר לימים ביקש להתנגד להסכם הפשרה. מכאן שאין לומר כי נחסכו משאבים שיפוטניים בענייננו. ר' ת"צ (חי) 44555-03-19 אושרית דהן נ' ישראיר תעופה ותיירות בע"מ (פורסם בנבו, 22.11.2021).

97. בשולי הדברים אין להתעלם מן העובדה כי בעוד במסגרת בקשתם למתן פטור מאגרה טענו הצדדים כי הסכם הפשרה הושג בסיועם של מגשרים, הרי שבמהלך ההליך הודיע המבקש כי: "הליך הגישור והמו"מ בין הצדדים לא צלחו". ולעניין זה ר' הודעת המבקש מיום 14.2.2021 מכאן יתכן ומוטב היה ואילו הצדדים לא היו טוענים כעת כי הסכם הפשרה הושג "בסיועם של מגשרים".

סוף דבר

98. לאור כל האמור לעיל אני מאשר את הסכם הפשרה ונותן לו תוקף של פסק דין.
99. המשיבה תשלם למבקש גמול בסך של 17,500 ₪. כמו כן המשיבה תשלם שכר טרחה בשיעור של 82,500 ₪ בתוספת מע"מ על רכיב שכר הטרחה. התשלום יבוצע כמפורט בסעיף 87 לפסק הדין.

100. המשיבה תשפה את המבקש עבור חלקה הראשון של האגרה וכן תישא בתשלום חלקה השני של האגרה.

101. הנני מורה על פרסום ההודעה השנייה לפי סעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות בעיתונים "ידיעות אחרונות" ו"ישראל היום".

102. בהודעה יפורטו הפרטים המנויים בסעיף 19(ג)(1) ו-2 לחוק תובענות ייצוגיות וכן הפניה לפנקס תובענות ייצוגיות שם ניתן יהיה לעיין בפסק הדין ובהסדר הפשרה, כאמור בסעיף 25(ד) לחוק תובענות ייצוגיות. עוד תציין המשיבה בהודעה את הסכמתה למתן ההטבה בתנאי ההסדר ללקוחות שיראו לה כי קיבלו ממנה הודעת פרסומת ללא אישור (ר' סעיף 84 לפסק הדין).

103. גודל האותיות בפרסום ההודעה השנייה יעלה בלפחות שליש על הגודל המינימלי הנקבע בתקנה 2 לתקנות הגנת הצרכן (האותיות בחוזה אחיד ובתנאי הכלול במידע אחר המיועד לצרכן), תשנ"ה-1995.

104. המשיבה תישא בעלויות הפרסום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 37226-04-19 ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ

105. נוסח ההודעה השנייה יובא לאישור בית המשפט בתוך 15 יום מהיום.
106. לאחר ביצוע הפרסום, תשלח המשיבה עותק מההודעה השנייה למנהל בתי המשפט לשם רישומה בפנקס, בהתאם לסעיף 25(ז) לחוק תובענות ייצוגיות.
107. הצדדים ימציאו העתק מפסק הדין בצירוף הסדר הפרשה ובצירוף ההודעה השנייה למנהל בתי המשפט לשם רישומם בפנקס תובענות ייצוגיות, בהתאם להוראת סעיף 19(ה) לחוק תובענות ייצוגיות.
108. כמו כן יש לשלוח העתק מההודעה ליועץ המשפטי לממשלה בהתאם לתקנה 16 לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010.

ניתן היום, ו' אדר ב' תשפ"ב, 09 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.

דורון חסדאי, שופט

